

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 26Cb/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215206387
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Prutkay
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1215206387.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom Mgr. Radoslavom Prutkayom v právnej veci žalobcu: Roman Nadok - NRM, so sídlom Teplý Vrch 35, Teplý Vrch, IČO: 31 906 940, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o., so sídlom Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, proti žalovanému: Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o., so sídlom Prievozská 4B, Bratislava, IČO: 35 813 474, zastúpený: Ródl & Partner Advokáti, s. r. o., so sídlom Lazaretská 8, Bratislava, IČO: 36 855 707, o určenie, že leasingový vzťah medzi žalobcom a žalovaným trvá, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa priznáva právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 11.03.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že výpoveď zmluvy o finančnom leasingu LZC/12/00263, datovaná dňa 19.01.2015, doručená žalovaným žalobcovi dňa 28.01.2015 je neplatná. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že dňa 20.02.2012 strany sporu uzatvorili zmluvu č. LZC/12/00263, ktorou žalovaný prenechal žalobcovi do užívania predmet leasingu: kombajn CASE IN AF 9120 4x4 a flexibilnú obilnú lištu 12,2 McDon, vin: C.. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.09.2014 sa začalo reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi. Uznesením zo dňa 30.10.2014 tento súd povolil reštrukturalizáciu žalovaného a zároveň ustanovil ako správcu spoločnosť Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 26 866 555. Žalovaný ako veriteľ nebol účastníkom konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod č.k. 3R/1/2014.

2. Žalobca vo svojej žalobe ďalej uviedol, že dňa 28.01.2015 mu bola doručená výpoveď zmluvy o finančnom leasingu LZC/12/00263, datovaná dňom 19.05.2015, v ktorom žalovaný uvádza, že ku dňu 19.01.2015 ukončuje finančný leasing z dôvodu, že v zmysle bodu 4.12 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu zo dňa 01.01.2012 bol žalobca povinný písomne oznámiť žalovanému každú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zhoršenie jeho ekonomickej situácie, najmä však 40 dní vopred oznámiť zámer vstúpiť do likvidácie alebo podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo povolenie reštrukturalizácie alebo bezodkladne (tj. do 1 pracovného dňa) oznámiť začatie exekúcie na jeho majetok. Porušením tejto oznamovacej povinnosti bol žalovaný oprávnený okamžite vypovedať leasingovú zmluvu alebo odstúpiť od leasingovej zmluvy a odobrať predmet leasingu. Neplatením leasingových splátok podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti. Nakoľko bola v prípade žalobcu uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30.10.2014 povolená reštrukturalizácia, výpovedný dôvod bol naplnený neuhradením splátok, na úhradu ktorých vznikol žalovanému nárok dňa 15.12.2014 a 15.1.2015. V zmysle bodu 11.6.6 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu bol

žalovaný oprávnený okamžite vypovedať leasingovú zmluvu alebo odstúpiť od leasingovej zmluvy a odobrať predmet leasingu ak nastane zhoršenie ekonomickej situácie leasingového nájomcu.

3. Žalobca poukázal na skutočnosť, že uzavretím leasingovej zmluvy vznikol záväzok prijímateľa leasingu hradiť dohodnuté splátky, ktoré boli rozvrhnuté na obdobie 84 mesiacov, pričom dohoda o splácaní splátok počas tohto obdobia predstavovala len dohodu o čase plnenia, teda určenie dátumu, kedy je prijímateľ leasingu povinný záväzok titulom úhrady leasingových splátok splniť. Právo na zaplatenie leasingových splátok vzniklo žalobcovi ešte pred reštrukturalizáciou a leasingové splátky, splatnosť ktorých nastala po začatí reštrukturalizácie nepredstavujú prednostné pohľadávky, preto bol tieto žalovaný povinný prihlásiť do reštrukturalizácie prihláškou, aby mohli byť zahrnuté do reštrukturalizačného plánu dlžníka, čo neurobil. Vzhľadom k tomu, že tak nepostupoval, jeho právo vymáhať ním uplatnenú pohľadávku s poukazom na § 120 ods. 1 v spojení s § 155 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v prípade potvrdenia plánu súdom zanikne. Nie je preto oprávnený túto pohľadávku vymáhať vo vzťahu k prijímateľovi leasingu. Z dôvodu vzniku nároku žalobcu na zaplatenie leasingových splátok ešte pred začatím reštrukturalizačného konania nemohol žalovaný pre omeškanie prijímateľa leasingu s platením splátok, splatných po začatí reštrukturalizačného konania vypovedať leasingovú zmluvu a ani od nej odstúpiť. Odstúpenie žalovaného od leasingovej zmluvy nie je právne účinné, pretože bolo uskutočnené z dôvodu omeškania s plnením záväzkov pred začatím reštrukturalizácie, preto mala byť jeho pohľadávka uplatnená v reštrukturalizácii prihláškou a tiež aj preto, že odstúpenie bolo doručené dlžníkovi počas trvania reštrukturalizácie. Ak žalovaný od leasingovej zmluvy neodstúpil pred začatím reštrukturalizačného konania a leasingovú zmluvu neukončil, je v reštrukturalizačnom konaní obmedzený nielen tým, že zákon stanovuje pre neho nemožnosť ukončenia zmluvy výpoveďou alebo odstúpením, ale aj tým, že gramatickou formuláciou ust. § 120 ods. 1 č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii výslovne zaväzuje k povinnosti dlžníka v reštrukturalizácii platiť len tie pohľadávky, ktoré vzniknú po začatí reštrukturalizačného konania a nie pred ním. Nejedná sa totiž o pohľadávku, ktorú by bolo možné zaradiť medzi prednostné pohľadávky tak, pretože medzi prednostné pohľadávky patria len tie, ktoré vyplývajú z § 120 č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. K povahe leasingovej zmluvy ja potrebné tiež uviesť, že ak aj dôjde k vráteniu predmetu leasingu leasingovým nájomcom z dôvodu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy pre okolnosti na strane nájomcu, v dôsledku čoho sa dohodnutý účel leasingovej zmluvy nedosiahne, nič to nemení na povinnosti nájomcu zaplatiť leasingovej spoločnosti doteraz nezaplatený zostatok nadobúdacej ceny predmetu leasingu, splátky splatné do ukončenia zmluvy a dovtedy nezaplatené úroky, ktoré sú spravidla rozpustené v leasingových splátkach. V prípade, že nájomca vráti predmet leasingu, je povinný hradiť aj tie náklady, ktoré s vrátením leasingu žalovanému vznikli a v prípade predaja predmetu leasingu sa dlh leasingového nájomcu zníži o výnos z predaja. Ak je teda právnym dôvodom pre plnenie v splátkach zmluva, vzniká veriteľovi právo na plnenie dohodnutých splátok dňom vzniku účinnosti zmluvy, ktorá toto právo na plnenie zakladá, a nie až dňom splatnosti jednotlivých splátok. Čo sa týka výpovedného dôvodu podľa bodu 1) výpovede, kedy sa mal žalobca podľa tvrdenia odporcu dopustiť porušenia niektorej z povinností stanovenej bodom 4. 12 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu spoločnosti Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. zo dňa 01.01.2012, žalobca považoval tento dôvod za zmätočný, nezrozumiteľný a nedostatočne určitý. Žalovaný neuviedol akým konaním sa mal žalobca dopustiť porušenia stanovenej povinnosti. Žalobca si nie je vedomý žiadneho porušenia oznamovacej povinnosti, pričom o všetkých skutočnostiach, ktoré by mohli mať vplyv na zhoršenie ekonomickej situácie nájomcu. Žalobca taktiež žalovaného informoval o svojom zámere podať návrh na začatie reštrukturalizácie. Z uvedeného dôvodu tak nedošlo k naplneniu predpokladov pre uplatnenie práva prenajímateľa leasingovú zmluvu vypovedať. Pokiaľ žalovaný vo Výpovedi zmluvy o finančnom leasingu LZC/12/00263 uvádza ako výpovedný dôvod, že nastalo zhoršenie ekonomickej situácie žalobcu alebo ak vyjdú najavo také skutočnosti týkajúce sa LN, ktoré DLS pri uzatváraní LZ neboli známe a za ktorých by DLS LZ neuzatvoril, tento dôvod rovnako žalobca nepovažoval za platne uplatnený pre jeho nedostatočnú určitosť a nepreskúmateľnosť. Žalovaný neuvádza z akých predložených účtovných dokladov pri svojom úsudku vychádzal a od čoho odvodzuje neschopnosť žalobcu plniť peňažné záväzky podľa leasingovej zmluvy, nakoľko podľa žalobcu neuhradenie jednotlivých splátok, ktoré žalovaný považuje za prednostné nie je spôsobené jeho neschopnosťou tieto plniť, ale zákonným zákazom plnenia takýchto pohľadávok s ohľadom na kogentný charakter ustanovenia § 120 ods. 1 č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Na základe uvedeného tak mal žalobca za to, že nedošlo k naplneniu predpokladov pre uplatnenie práva prenajímateľa leasingovú zmluvu vypovedať.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca sa zaoberá právnymi podmienkami prihlasovania pohľadávok do reštrukturalizácie, pričom tvrdí, že žalovaný mal svoje zatiaľ nesplatené pohľadávky z leasingovej zmluvy prihlásiť do reštrukturalizácie prihláškou, v opačnom prípade jeho právo tieto vymáhať zanikne po schválení reštrukturalizačného plánu súdom. K tomuto žalovaný uviedol, že žalobca pravdepodobne vychádza z rozhodnutí Okresného súdu Veľký Krtíš a Krajského súdu Banská Bystrica (ktorým tento potvrdil prvostupňový rozsudok) sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze č. I. ÚS 426/2013-49 zo dňa 11.6.2014. Tu žalovaný poukázal na odlišné stanovisko JUDr. Milana L'alíka zo dňa 11.06.2014, v ktorom uviedol: „Ústavný súd totiž kľúčový princíp právneho štátu degradoval na princíp len zákonný, ktorý v konkrétnom ustanovení dokonca anuloval právo vlastníka domáhať sa ochrany svojich práv voči užívateľovi či nájomcovi veci na súde; vlastníci vecí sa domáhali ochrany nielen „obyčajného práva“, ale práva základného, garantovaného čl. 20 ústavy a čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu.“ a ďalej: „Napadnuté rozhodnutie všeobecného súdu vidím protiústavným aj v kontexte s čl. 13 dohovoru, lebo všeobecným súdom aplikované ustanovenia - ktoré aproboval ústavný súd - totiž vylučujú pre vlastníka veci účinný právny prostriedok nápravy rozhodnutia konkurzného súdu, ktoré vlastníkom vecí neposkytuje žiadajú ochranu.“ S týmto stanoviskom sa žalovaný stotožnil, nakoľko až do vydania rozsudkov Okresného súdu Veľký Krtíš a Krajského súdu Banská Bystrica, vychádzala slovenská právna teória a rovnako aj prax jednoducho z ponímania leasingových splátok splatných v čase reštrukturalizácie ako prednostných pohľadávok, t.j. takých, ktoré sa neprihlasujú prihláškou, pričom značná časť správcov v reštrukturalizácii stále akceptuje leasingové splátky ako prednostné pohľadávky a zároveň neporušuje základné ústavné právo na majetok tým, že v rámci reštrukturalizačného plánu dokonca určí prechod vlastníctva predmetu leasingu na nájomcu bez akejkoľvek protihodnoty. Teoretická konštrukcia, z ktorej vychádzajú spomínané rozhodnutia a ktorú používa aj žalobca, vychádza čisto z účtovnej stránky veci, kedy leasingová spoločnosť ako prenajímateľ predmetu leasingu v čase uzavretia leasingovej zmluvy zaúčtuje cenu predmetu leasingu ako pohľadávku voči nájomcovi. Avšak tento pohľad je veľmi obmedzený a zužujúci danú problematiku. V skutočnosti totiž k prevodu vlastníctva na žalobcu nikdy nemusí dôjsť a často ani nedochádza, a to či už z dôvodu zničenia predmetu leasingu, vrátenia predmetu leasingu nájomcom alebo z akéhokoľvek iného dôvodu ukončenia leasingovej zmluvy pred uzavretím samotnej kúpnej zmluvy na predmet leasingu. Dodanie predmetu leasingu nespôsobuje nárok leasingovej spoločnosti na pohľadávku z leasingového vzťahu v celku, ale po jednotlivých častiach v nadväznosti na plynutie času a predovšetkým skutočné využívanie a držbu predmetu leasingu nájomcom.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení taktiež poukázal na skutočnosť, že uvedený výpovedný dôvod bol len jedným z viacerých a tak bez ohľadu na posúdenie jeho účinnosti sú stále relevantnými ďalšie dva uvádzané dôvody výpovede navrhovateľovi. K výpovednému dôvodu podľa bodu 1) predmetnej výpovede žalovaný uviedol, že sú v ňom výslovne uvedené povinnosti, kedy bol žalobca „povinný písomne oznámiť žalovanému každú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zhoršenie jeho ekonomickej situácie, najmä však 40 dní vopred oznámiť zámer vstúpiť do likvidácie alebo podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo povolenie reštrukturalizácie alebo bezodkladne (t.j. do 1 pracovného dňa) oznámiť začatie exekúcie na jeho majetok. Z týchto povinností si žalobca nesplnil ani jednu z tých, ktoré sa ho priamo týkali, t.j. oznámenie skutočností, ktoré mali vplyv na zhoršenie jeho ekonomickej situácie a oznámenie zámeru podať návrh, resp. podanie návrhu na povolenie reštrukturalizácie. Ak teda žalobca zastúpený práve konateľom správcovskej spoločnosti pripravujúcej reštrukturalizáciu, tvrdí, že nedošlo k zhoršeniu jeho ekonomickej situácie a teda tento výpovedný dôvod je neurčitý a nezrozumiteľný, je otázne, či táto spoločnosť ako správca postupovala v súlade so zákonom tak pri spracovaní posudku ako i pri odporúčení reštrukturalizácie žalobcu alebo sa opäť jedná o zámerne nepravdivé a výslovne účelové tvrdenie. Skutočnosť, že dlžníkovi hrozí úpadok alebo je v úpadku je totiž imanentným následkom zhoršenia jeho ekonomickej situácie a správca zodpovedá za preskúmanie finančnej a obchodnej situácie dlžníka.

6. Na základe všetkých týchto skutočností žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

7. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 29.05.2017 a následne aj písomným podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 13.06.2017 žalobca požiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu súd o pripustenie zmeny žaloby tak, že nový žalobný petit bude znieť: súd určuje, že medzi žalobcom a žalovaným trvá leasingový vzťah založený zmluvou o finančnom leasingu č. LZC/12/00263 zo dňa 20.02.2012 a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému. Súd zmenu žaloby pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 20.11.2017.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedka S. P., oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov: Obchodného vestníka č. 186/2014, Obchodného vestníka č. 213/2014, splátkového kalendára, všeobecných podmienok finančného leasingu motorových vozidiel žalovaného zo dňa 01.01.2012, výpovede zmluvy o finančnom leasingu č. LZC/12/00263, oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, výsluchom svedka S. P. a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z výsluchu svedka S. P. súd zistil, že svedok v roku 2009-2013 pracoval u žalovaného na pozícii správcu inkasa pohľadávok. Žalobca bol leasingovým nájomcom žalovaného. Svedok nevedel uviesť, či žalobca uzatvoril jednu alebo dve leasingové zmluvy, avšak mal od žalovaného v leasingu dva predmety. So žalobcom svedok riešil úhradu jeho pohľadávok žalovanému. Pri správe pohľadávok svedok s leasingovými nájomcami komunikoval telefonicky, mailom, na osobných stretnutiach ako aj s fyzickou kontrolou predmetu nájmu. Ak sa s leasingovým nájomcom stretol priamo v teréne, skontroloval technický stav predmetu nájmu, riešil aj osobnú úhradu pohľadávok. V prípade, ak nedošlo k úhrade pohľadávok, riešil aj odobratie predmetu leasingu. So žalobcom sa pri riešení jeho dlhu stretol viac krát. Žalobca mal v nájme dva kombajny. Išlo o atypické kombajny, nakoľko mali širšie lišty ako je to bežné. Muselo dôjsť k odberu jedného kombajnu a to priamo jeho dodávateľom. K doručeniu listiny označenej ako oznámenie o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, svedok uviedol, že chvíľu predtým ako skončil u žalovaného mu žalobca oznámil, že hodlá vstúpiť do reštrukturalizácie, doručil mu toto tlačivo, ktoré prevzal a jeho prevzatie potvrdil. Vstup do likvidácie alebo povolenie reštrukturalizácie alebo začatie konkurzného konania leasingový nájomcovia oznamovali telefonicky, písomne, niekedy tieto skutočnosti neboli oznámené vôbec a žalovaný sa ich práce dozvedal z obchodného vestníka, kde tieto informácie boli zverejnené. Spôsob akým žalobca oznámil svoj zámer o povolenie vstupu do likvidácie nebol bežný, ale v prípade, ak sa podarilo stretnúť s leasingovým nájomcom, ktorý bol v omeškaní a riešila sa už výpoveď leasingovej zmluvy, alebo odobratie predmetu nájmu, stávalo sa to aj takouto formou. V určitom časovom intervale sa veci následne preberali s konateľom žalovaného, kde riešili aký bude ďalší postup. Svedok už nevedel presne uviesť ako naložil s oznámením o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, ktorý prevzal od žalobcu, avšak predpokladá, že to postupoval obvyklým spôsobom, teda že pri najbližšom stretnutí s konateľom žalovaného, kde preberali jednotlivých leasingových nájomcov.

10. Z Obchodného vestníka č. 186/2014 súd zistil, že v Obchodnom vestníku bolo dňa 30.09.2014 zverejnené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 3R/1/2014, ktorým bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi.

11. Z Obchodného vestníka č. 213/2014 súd zistil, že v Obchodnom vestníku bolo dňa 06.11.2014 zverejnené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 3R/1/2014, ktorým povolená reštrukturalizácia žalovaného a ustanovený správca: Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 26 866 555.

12. Zo všeobecných podmienok finančného leasingu motorových vozidiel žalovaného zo dňa 01.01.2012, že podľa čl. 11.6 bol žalovaný oprávnený okamžite vypovedať a odstúpiť od leasingovej zmluvy (o.i.) v prípade ak je leasingový nájomca viac ako 30 dní v omeškaní so splnením akéhokoľvek peňažného záväzku, v prípade ak leasingový nájomca nesplní svoju povinnosť informovať žalovaného ako leasingového prenajímateľa o jeho rozhodnutí vstupe do likvidácie, o podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok alebo o návrhu na povolenie reštrukturalizácie a o priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania.

13. Z výpovede zmluvy o finančnom leasingu č. LZC/12/00263 zo dňa 19.01.2015 súd zistil, že žalovaný odstúpil od zmluvy o finančnom leasingu č. LZC/12/00263, ktorej predmetom bol kombajn CASE IH AF 9120 4x4 a flexibilná obilná lišta 12,2m McDon, VIN: C.. Dôvodom výpovede bolo nespĺnenie oznamovacej povinnosti podľa bodu 4.12 Všeobecných zmluvných podmienok. Ďalším výpovedným dôvodom bolo neplatenie leasingových splátok žalobcom po povolení jeho reštrukturalizácie a zhoršenie ekonomickej situácie žalobcu, ktoré v zmysle čl. 11.6.6 všeobecných zmluvných podmienok taktiež predstavovalo výpovedný dôvod predmetnej zmluvy.

14. Z oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie súd zistil, že žalobca v tejto listine uvádza: „V nadväznosti na Zmluvu o finančnom leasingu č. LZC/12/00263 zo dňa 20.2.2012, uzatvorenej

medzi nou ako nájomcom a Vašou spoločnosťou ako prenajímateľom, a na článok 4.12 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu motorových vozidiel spoločnosti Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. zo dňa 01.01.2012, Vám týmto oznamujem svoj zámer podať dobe návrh na povolenie reštrukturalizácie“. Toto oznámenie prevzal S. P. dňa 15.08.2013, čo potvrdil svojim podpisom.

15. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

16. Podľa § 344 Obchodného zákonníka od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

17. Podľa § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

18. Podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901#paragraf-262>>, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

19. Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

20. Podľa § 114 ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii druhá zmluvná strana nemôže vypovedať zmluvu uzatvorenú s dlžníkom alebo od nej odstúpiť pre omeškania dlžníka s plnením, na ktoré druhej zmluvnej strane vznikol nárok pred začatím reštrukturalizačného konania; vypovedanie zmluvy alebo odstúpenie od zmluvy z tohto dôvodu je neúčinné.

21. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že žalobca ako leasingový nájomca a žalovaný ako leasingový prenajímateľ uzatvorili spolu dňa 20.02.2012 zmluvu o finančnom leasingu č. LZC/12/00263, ktorou žalovaný prenechal žalobcovi do užívania predmet leasingu: kombajn CASE IN AF 9120 4x4 a flexibilnú obilnú lištu 12,2 McDon, vin: C.. V priebehu trvania zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.09.2014 začaté reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi. Uznesením zo dňa 30.10.2014 Okresný súd Banská Bystrica povolil reštrukturalizáciu žalobcu a zároveň ustanovil ako správcu spoločnosť Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 26 866 555. Žalovaný ako veriteľ účastníkom konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod č.k. 3R/1/2014 nebol. Spornou nebola ani skutočnosť, že dňa 28.01.2015 bola žalobcovi doručená výpoveď zmluvy o finančnom leasingu LZC/12/00263, datovaná dňom 19.05.2015, v ktorom žalovaný uviedol, že finančný leasing ukončuje ku dňu 19.01.2015.

22. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenia sporových strán, jediným sporným skutkovým tvrdením žalobcu tak zostalo jeho tvrdenie o splnení notifikačnej povinnosti, ktorá mu ako leasingovému nájomcovi vyplývala z ustanovenia čl. 11 bod 11.6.2, podľa ktorého bol žalovaný ako leasingový nájomca povinný bezodkladne informovať žalobcu o rozhodnutí o vstupe do likvidácie, o podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok alebo návrhu na povolenie reštrukturalizácie. Zatiaľ čo žalobca poskytol súdu skutkové tvrdenia o tom, že si túto svoju povinnosť splnil doručením oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie pracovníkovi žalovaného S. P., žalovaný v priebehu konania uvádzal, že tento dokument ako aj jeho obsah mu nebol známy a s ohľadom na jeho obsah splnenie oznamovacej povinnosti ani nepreukazuje.

23. Nakoľko žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia existencie zmluvného vzťahu založeným zmluvou o finančnom leasingu, súd pred samotným hmotnoprávnym posúdením dôvodnosti žalobcovej žaloby skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na ním požadovanom určení. Právny záujem,

ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) C.s.p., musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba.

24. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie).

25. Žalobca odôvodňoval existenciu svojho naliehavého právneho záujmu na určení, že medzi žalobcom a žalovaným trvá právny vzťah založený zmluvou o finančnom leasingu č. LZC/12/00263 zo dňa 20.02.2012 práve tým, že právne postavenie oboch strán je neisté, nakoľko každá zo strán sporu si inak vykladá skutočnosť, či právny úkon označený ako výpoveď zmluvy o finančnom leasingu je platný alebo neplatný a prípadné nároky z toho plynúce, či došlo alebo nedošlo k zániku ich záväzkového vzťahu, pričom táto neistoť môže byť odstránená iba rozhodnutím súdu.

26. Ako to už vyplýva zo skutkových tvrdení strán sporu, medzi žalobcom a žalovaným skutočne existuje spor ohľadom trvania právnych vzťahov založených uzatvorením predmetnej zmluvy, pričom žalovaný sa touto zmluvou necíti byť viazaný a domáha sa nárokov, ktoré mu majú v zmysle všeobecných zmluvných podmienok vyplývať z jej ukončenia. Existuje tak právna neistoť ohľadom skutočnosti, či žalobcovi svedčí právo predmet leasingu ďalej užívať alebo, či je naopak povinný predmet leasingu žalovanému vrátiť. Pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na ním požadovanom určení sa tak súd stotožnil s argumentáciou žalobcu, nakoľko bez rozhodnutia o ním požadovanom určení, nemožno odstrániť neistotu ohľadom vzájomných práv a povinností strán sporu.

27. Keďže súd dospel k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu na žalobcom požadovanom určení, bolo nevyhnutné aby dôvodnosť tejto určovacej žaloby posúdil aj po vecnej stránke. Medzi žalobcom a žalovaným neboli sporné žiadne skutočnosti ohľadom uzatvorenia a obsahu samotnej zmluvy o finančnom leasingu, ako aj ohľadom doručenia a obsahu výpovede samotnej výpovede. Spornou teda bola iba otázka, či v čase jednostranného odstúpenia od zmluvy boli dané dôvody, ktoré by žalovaného oprávňovali takýmto spôsobom zmluvný vzťah so žalobcom ukončiť. Otázka platnosti, resp. neplatnosti, jednostranného ukončenia zmluvného vzťahu žalovaným tak tvorila otázku prejudiciálnu, ktorej posúdenie malo zásadný význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej.

28. Tu je potrebné poznamenať, že všeobecné zmluvné podmienky tvoriace súčasť obchodnej zmluvy požívali termíny výpoveď a odstúpenie ako synonymum a to napriek ich obsahovej odlišnosti. V oboch prípadoch sa síce jedná o jednostranný úkon niektorej zo zmluvných strán, avšak zmysel a dôsledky týchto inštitútov sa významne líšia. Výpoveď zmluvy predstavuje prejav vôle niektorej zo strán ukončiť zmluvný vzťah uzatvorený na dobu neurčitú, ktorý sa ruší uplynutím dohodnutej alebo zákonom stanovenej výpovednej lehoty. Zmluva sa pritom ruší od okamihu uplynutia výpovednej lehoty. Ani pri odstúpení od zmluvy ani pri výpovedi zmluvy nie je súhlas druhej strany potrebný. Od zmluvy však možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo zákon. Začatie reštrukturalizačného konania voči jednému účastníkovi zmluvy obmedzuje možnosti druhého účastníka zmluvy takúto zmluvu vypovedať, keďže vylučuje možnosť jednostranného ukončenia zmluvného vzťahu z dôvodu omeškania s plnením. Toto ustanovenie však nevylučuje možnosť odstúpiť od zmluvy uzatvorenej pred začatím reštrukturalizačného konania z iných dôvodov.

29. Spôsob ukončenia leasingovej zmluvy tak, ako je vymedzený v čl. 11.6 všeobecných zmluvných podmienok, ako aj spôsob ukončenia zmluvného vzťahu medzi stranami sporu vyplývajúci z obsahu listiny označenej ako výpoveď zmluvy, je potrebné s použitím interpretačných pravidiel ustanovených v § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 266 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka posúdiť práve ako odstúpenie od zmluvy. Uvedený výklad podporuje najmä skutočnosť, že spôsob ukončenia leasingového vzťahu označený ako výpoveď alebo odstúpenie, bol medzi žalobcom a žalovaným viazaný na existenciu dôvodov, pričom aj žalovaný naplnením týchto dôvodov svoju „výpoveď“ odôvodnil. Taktiež skončenie

leasingového vzťahu nebolo viazane na uplynutie výpovednej lehoty, ale toto malo byť viazané iba na vykonanie jednostranného právneho úkonu. Aj žalobca chápal výpoveď zmluvy zo strany žalovaného ako odstúpenie, nakoľko neplatnosť tohto právneho úkonu odvodzoval od skutočnosti, že hmotnoprávne dôvody na odstúpenie zmluvy neboli dané. Žalobca (resp. jeho právny zástupca) dokonca aj sám výpoveď žalovaného odstúpením nazýval.

30. Pri jednostrannom adresovanom právnom úkone - odstúpení od zmluvy je pre jeho vznik potrebné, aby prejav vôle od zmluvy odstúpiť bol vykonaný a následne sa dostal adresátovi do sféry jeho dispozície. Samotné doručenie odstúpenia od zmluvy nebolo žalobcom spochybnené. Napriek uvedenému žalobca nepovažoval výpoveď za platnú a to najmä z neexistencie zákonných alebo zmluvných dôvodov, ktoré by žalovaného oprávňovali od leasingovej zmluvy odstúpiť.

31. Ako prvý výpovedný dôvod odstúpenia od zmluvy uviedol žalovaný neoznámenie zámeru vstúpiť do likvidácie alebo podania návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo povolenie reštrukturalizácie, neuhradenie leasingových splátok, na ktorých úhradu vznikol žalovanému nárok dňa 15.12.2014 a 15.01.2015, ako aj zhoršenie ekonomickej situácie leasingového nájomcu.

32. Pokiaľ ide o prvý dôvod odstúpenia od zmluvy, žalobca preukazoval splnenie oznamovacej povinnosti listinným dôkazom označeným ako: Oznámenie o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, ako aj výsluchom svedka S. P.. Už v samotnom oznámení bolo potvrdené jeho prevzatie vtedajším zamestnancom žalovaného S. P. dňa 15.08.2013. S. P. síce nebol schopný uviesť konkrétne okolnosti ohľadom prevzatia oznámenia od žalobcu, avšak uviedol, že táto listina mu skutočne bola doručená a on ju následne zrejme odovzdal pri najbližšom stretnutí konateľovi žalovaného. Všeobecné zmluvné podmienky, ktoré tvorili súčasť zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným neobsahovali úpravu doručovania a tak možno považovať toto oznámenie za doručené aj vtedy, ak ho žalobca doručil zamestnancovi žalovaného, ktorý bol pri správe pohľadávok poverený aj komunikáciou s klientmi. Prevzatie oznámenia vtedajším zamestnancom žalovaného malo účinky riadneho doručenia tejto zásielky žalobcovi ako právnickej osobe. Je nesporné, že S. P., ako fyzická osoba, ktorý prebral oznámenie od žalobcu, ju prijal v mene žalovaného, o čom svedčí aj zápis na samotnom oznámení. Na základe tejto okolnosti je potom zrejme, že dňom prevzatia zásielky sa táto dostala do dispozície žalovaného. Pokiaľ preberajúca osoba prekročila rozsah svojho poverenia v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka, takéto konanie zaväzovalo žalovaného s ohľadom na to, že žalobca s prihliadnutím na všetky okolnosti nemohol vedieť o prekročení rozsahu poverenia, keďže práve tento zamestnanec žalovaného s ním v mene žalovaného komunikoval.

33. Samotné doručenie oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie však nemožno bez ďalšieho považovať za splnenie notifikačnej povinnosti vymedzenej v čl. 11 bod 11.6.2. Ustanovenie čl. 11.6 leasingovej zmluvy žalobcovi ako leasingovému nájomcovi neukladalo povinnosť informovať žalovaného o svojich o tom, či má alebo nemá zámer podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, ale ukladalo mu povinnosť informovať žalobcu o podaní takéhoto návrhu, čo však žalobca už neurobil. Žalobca napriek tomu doručil žalovanému oznámenie o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, v ktorom doslova oznámil svoj zámer „podať dobe návrh na povolenie reštrukturalizácie“ (sic!). K samotnému začatiu reštrukturalizačného konania prišlo až viac ako rok po doručení tohto oznámenia, pričom o skutočnom podaní návrhu na povolenie reštrukturalizácie žalovaného vôbec neinformoval.

34. Tým, že žalobca žalovaného o podaní samotného návrhu na vyhlásenie reštrukturalizácie neinformoval, porušil svoju povinnosť, ktorá mu vyplývala z čl. 11 bod 11.6.2. zmluvných podmienok. Porušenie tejto povinnosti tak založilo žalovanému odstúpiť od zmluvy práve z tohto dôvodu.

35. Druhým dôvodom, pre ktorý žalovaný od zmluvy odstúpil bolo neplatenie leasingových splátok po povolení reštrukturalizácie a to konkrétne splátok splatných dňa 15.12.2014 a 15.01.2015. Žalujúca strana nepopierala, že tieto splátky skutočne neboli uhradené, poukazovala však na ustanovenie § 120 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré zaväzuje dlžníka v reštrukturalizácii platiť len tie pohľadávky, ktoré vzniknú po začatí reštrukturalizačného konania a nie pred ním. Podľa žalobcu nárok na úhradu splátok leasingu medzi takéto pohľadávky nepatrí, nakoľko pri plnení v splátkach takýto nárok vzniká dňom vzniku účinnosti zmluvy a nie až dňom splatnosti jednotlivých splátok.

36. Predmetom zmluvy o finančnom leasingu (leasingovej zmluvy) je záväzok leasingového prenajímateľa prenechať leasingovému nájomcovi do užívania predmet leasingu po dojednanú dobu trvania leasingu za odplatu, pričom predmet leasingu je zo strany leasingového prenajímateľa zakúpený

len za týmto účelom podľa výberu leasingového nájomcu a ako aj záväzok leasingového prenajímateľa umožniť po ukončení dojednanej doby trvania leasingu leasingovému nájomcovi odkúpenie predmet leasingu za podmienok stanovených v leasingovej zmluve.

37. Leasingová zmluva neexistuje ako samostatný zmluvný typ ani v občianskom, ani v obchodnom zákonníku, spravidla ide o inominátnu zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Leasingový nájomca po dobu trvania leasingu nie je vlastníkom predmetu leasingu a po skončení trvania leasingu mu nevzniká povinnosť ale iba možnosť predmet leasingu odkúpiť za stanovených podmienok. Uzatvorením leasingovej zmluvy nájomca vlastníctvo k predmetu leasingu nezískava, ale na jeho prevod sa vyžaduje uzatvorenie ďalšieho právneho úkonu. Leasingová zmluva nepredstavuje obdobu kúpnej zmluvy uzavretej s výhradou vlastníctva a splátky leasingu taktiež nemožno stotožňovať so splátkami kúpnej ceny predmetu leasingu.

38. Ako už bolo uvedené, leasingová zmluva je zmluvou inominátnou. Obchodný zákonník a ani iný zákon neobsahuje žiadne základné ustanovenia, resp. iné kogentné ustanovenia, od ktorých by sa zmluvné strany nemohli pri uzatváraní leasingovej zmluvy odchýliť. Obsah akejkoľvek leasingovej zmluvy ako zmluvy inominátnej v plnej miere závisí od dojednanja jej účastníkov. Preto nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu, podľa ktorej už z povahy leasingovej zmluvy vyplýva, že leasingovému prenajímateľovi vzniká už uzatvorením leasingovej zmluvy právo na úhradu všetkých splátok leasingu a to aj v prípade predčasného ukončenia leasingového vzťahu, pokiaľ takéto tvrdenie nenachádza oporu v samotnej leasingovej zmluve.

39. Zo žiadneho ustanovenia zmluvných podmienok nevyplýva, že by mal žalovaný po vrátení predmetu leasingu pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy právo žiadať od žalovaného akékoľvek ďalšie platby leasingových splátok. Takáto povinnosť nevyplýva ani z ustanovenia čl. 11 bodu 11.11 leasingovej zmluvy, v ktorom sa iba ustanovuje spôsob určenia výšky škody vzniknutej žalovanému pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy z jeho strany z dôvodu porušenia povinností žalobcom. Ani v prípade predčasného ukončenia leasingového vzťahu z dôvodu zániku predmetu leasingu, resp. v prípade dohody o predčasnom ukončení zmluvy žalovanému nárok na úhradu všetkých splátok leasingu žiadne ustanovenie zmluvných podmienok nepriznávalo. Je tak možné jednoznačne uzavrieť, že v prípade leasingovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným splátky leasingu predstavovali odplatu za užívanie predmetu nájmu a boli viazané na trvanie leasingového vzťahu. Rovnako ako nájomcovi nevzniká nárok na úhradu nájomného za celú dobu nájmu uzatvorením nájmovej zmluvy a úhrady nájomného nie je možné považovať za úhradu záväzku v splátkach, ani žalobcovi samotným uzavretím leasingovej zmluvy nevznikol nárok na úhradu všetkých splátok bez ohľadu na predčasný zánik leasingovej zmluvy. Pokiaľ teda žalobca aj potom, čo bolo voči nemu začaté reštrukturalizačné konanie „predmet leasingu ďalej užíval, vznikla mu v súlade s ustanovením § 120 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii povinnosť uhradiť splátky leasingu za obdobie po začatí reštrukturalizačného konania. Neuhradenie týchto splátok v lehote ich splatnosti zároveň nie je možné považovať za omeškanie s plnením, na ktoré by žalovanému vznikol nárok pred začatím reštrukturalizačného konania.

40. Len pre úplnosť súd považuje za potrebné v stručnosti sa vyjadriť aj k tretiemu dôvodu ukončenia zmluvného vzťahu, ktorým malo byť zhoršenie ekonomickej situácie žalobcu. Tento výpovedný dôvod bol obsiahnutý v bode 11.6.6 zmluvných podmienok, podľa ktorých bol žalovaný oprávnený odstúpiť od leasingovej zmluvy a odobrať predmet leasingu v prípade zhoršenia ekonomickej situácie. Za zhoršenie ekonomickej situácie sa v zmysle zmluvných podmienok považoval taký stav, kedy z predložených účtovných závierok vyplýva neschopnosť leasingového nájomcu uhrádzať svoje záväzky podľa leasingovej zmluvy, alebo priamo preukazujú jeho platobnú neschopnosť, resp. predĺženie. Použitie uvedeného dôvodu u leasingového nájomcu, ktorý je v reštrukturalizácii je v priamom rozpore a prieči sa ustanoveniu § 114 ods. 1 písm. c) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Týmto dôvodom svojim obsahom obchádza, keď umožňuje žalovanému ako leasingovému prenajímateľovi odstúpiť aj z dôvodu, že tento nie je schopný uhrádzať ani tie pohľadávky, ktoré vznikli ešte pred začatím reštrukturalizácie a je potrebné ich v reštrukturalizačnom konaní uplatniť prihláškou.

41. Na základe všetkých uvedených skutočností, ako aj citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná, nemá oporu v zákone a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

42. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalovaný v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi.

43. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).